

[Aksel Larsen.]

Statslaan og nødt til at have denne Bemyndigelse til at give 200 Mill. Kr. ud til Formaal, som vi ikke nærmere har redegjort for over for Folketinget. Det er det jeg siger er noget ekstraordinært, og derfor gentager jeg mit Spørgsmaal: Hvad er det for en ekstraordinær og akut og ny og alvorlig Situation, der faar Regeringen til at forlange en saadan Bemyndigelseslov? Her er det ikke nok at komme med almindelige Talemaader, for det er ganske rigtigt, at det vækker Uro i Befolkningen, naar man træffer den Slags Foranstaltninger; og Regeringen maa være i Stand til at sige, hvad det er der faar den til at komme og forlange en saa ekstraordinær Bemyndigelseslov, fordi der er Udsigt til, at vi muligvis ikke skal have Rigsdagsmøder i et Tidsrum af sammenlagt 3 Maanedere.

Tredie Næstformand (Jørgen Jørgensen):

Det ærede Medlem Hr. Funck Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Funck Jensen: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard vilde belære mig om, at der kan være Forskel paa, om offentlige Laan anvendes til Anskaffelse af Kapitalgoder eller de blot anvendes til Forbrug. Jeg vil gerne i den Forbindelse gøre opmærksom paa, at Varer, der lægges paa Statslager, udmærket godt kan falde i Værdi; de kan endvidere fordærves, og det kan ogsaa godt tænkes, at den tekniske Udvikling gør dem fuldkommen værdiløse. Altsaa kan man i Realiteten ikke drage den Grænse, som det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard mente man i dette Tilfælde kunne drage.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg maa maaske først sige til det ærede Medlem Hr. Funck Jensen, at han desværre ikke svarede paa det Spørgsmaal, jeg havde stillet ham om, hvordan man skulde skaffe Penge, naar man ikke kunde gøre det gennem Skatter eller Laan. Det ærede Medlem stillede et Program op: Punkt 1: Monopolernes Afskaffelse, Punkt 2: Lefvofodens Højnelse, Punkt 3: derigennem Formindskelse af Statsopgaverne, og Punkt 4: Grundskyld. Det synes jeg er aldeles fortrinligt og udmærket, men hvad skal vi gøre i Mellemtiden? Vi befinder os i en Slags Mellemfase, i hvert Fald indtil Grundskyldkommissionen er helt færdig med sit Arbejde og vi har faaet Tingene lagt til Rette, saa vi kan se, hvordan baade Afskaffelse af Monopolerne, Højnelse af Lefvofoden og Grundskyldens

Indførelse finder Sted. Det vil jeg gerne vide noget om. Det ærede Medlem maa ikke tage mig det ilde op, men naar han nu gentagne Gange i sin meget beskedne og milde Form har talt her fra denne Talerstol, saa vilde jeg gerne have at vide af det ærede Medlem, hvordan vi skal bevæge os. Jeg vil være taknemmelig, hvis det ærede Medlem vil oplyse mig derom, men jeg bliver jo nok skuffet, som jeg er blevet det tidligere.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard vil jeg gerne for det første sige Tak for det Udtryk for venlige Følelser over for mig, som laa i hele den Betragtning, det ærede Medlem anlagde. Jeg skal befitte mig paa ikke blot at blive betragtet som en Minister for Tipning og Præmieobligationer, men ingen Minister er for saa vidt Herre over sit Ry som Minister; det gælder vist alle Ministre, det gælder alle Mennesker, og jeg kan ikke være Herre over, hvordan mit Ry til sin Tid vil blive. Men jeg gaar ogsaa ud fra, at det ærede Medlems Advarsel til mig paa dette Punkt var bestemt netop af den Venlighed, det ærede Medlem saa skarpt betonedede i sin Indledning.

Ellers er der vist ikke Anledning til for mig at gaa nærmere ind i en Debat med det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard. Jeg beklager blot, at han er saa uvillig over for min stilfærdige Henvendelse til Finansudvalget. Det, der er Tale om her, er, at Staten skulde give visse Kategorier af sine egne Arbejdere, eller sine egne Arbejdere, et Laan, som disse Arbejdere skal betale tilbage. Det er ikke det, det ærede Medlem har noget imod, men det er, hvad disse Mennesker vil bruge Pengene til. Det er en rent moralsk Betragtning, det ærede Medlem anlægger, en moralsk Betragtning, som har Henblik paa selve de Obligationer, de paagældende Mennesker vilde købe, og jeg kan ikke forstaa, at det er helt rigtigt at anlægge en saadan Betragtning.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen mente, at hvis de Synspunkter, som bl. a. det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard havde lagt for Dagen i Forbindelse med dette Forslag, med dets Mening, var rigtige, saa vilde det ærede Medlem føle sig betydelig beroliget. Jeg har mine Tvivl om, hvor megen Beroligelse jeg er i Stand til at give det ærede Medlem. Det er vistnok en temmelig vanskelig Opgave at forsøge paa, og naar man paa Forhaand anser et Forsøg for haabløst, er det i og for sig Spild af Tid og Arbejdskraft at gøre Forsøget. Jeg har nævnt i Forbindelse med det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaards Bemærkning, at Problemet Medicinalvarer er brændende, og